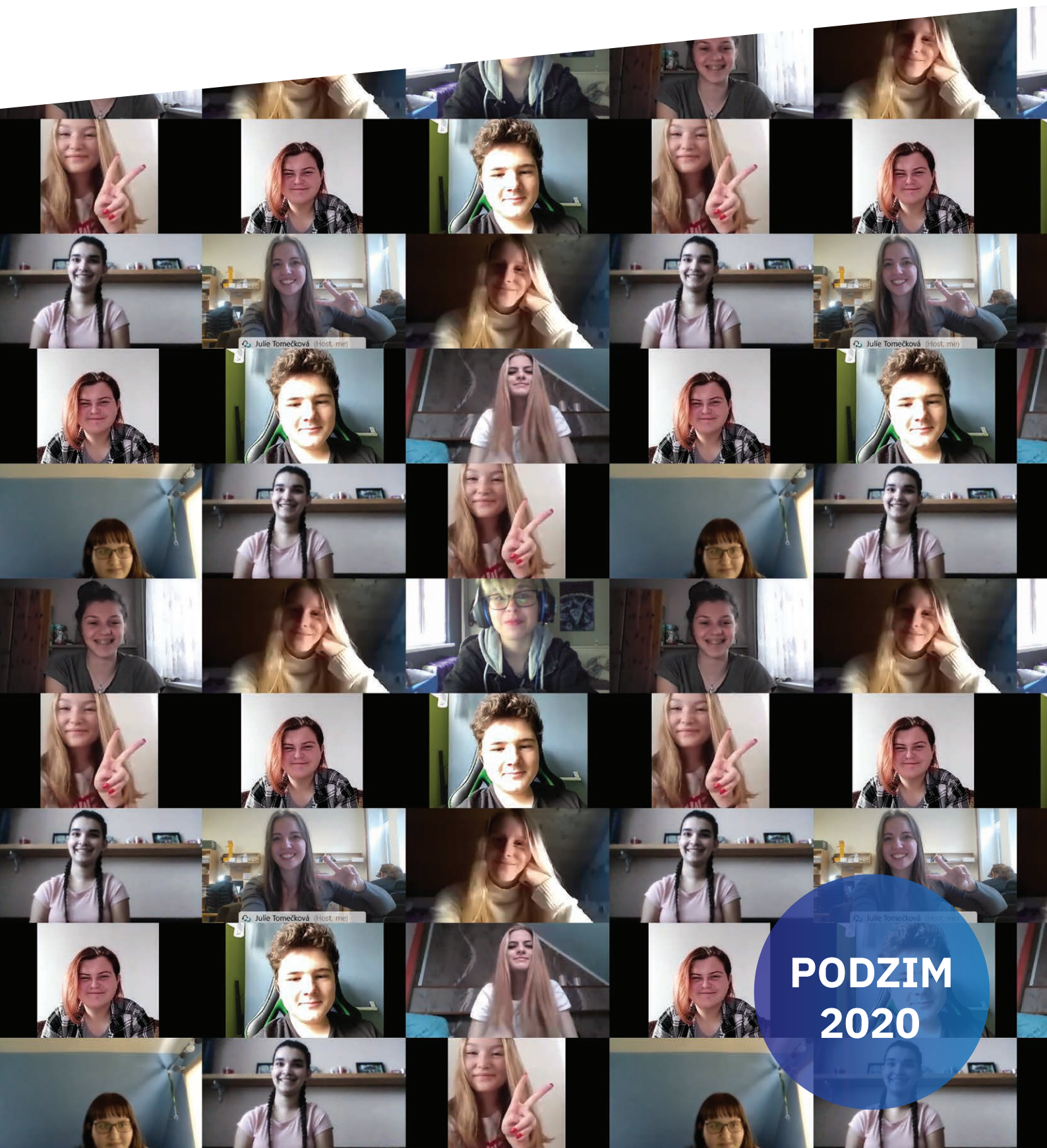

MUCIN

MĚSÍČNÍK UMĚLECKÝ, CITLIVÝ, INTELIGENTNÍ, NESTRANNÝ

**PODZIM
2020**

Redakce

Šéfredaktor:

Adéla Szpernová, 3.SČ

Grafik:

Ondřej Kolecký, 1.EM

Korektura:

Mgr. Julie Tomečková

Redaktoři:

Barbora Dostálová, 3.PL
Natali Radošovská, 3.SČ
Sabina Oleksjuková, 3.SČ
Beata Neuhübllová, 2.EM
Ema Mikolášová, 1.EM
Kai Pajerů, 1.EM
Klára Koryčanová, 1.EM
Michaela Pustková, 1.EM
Natálie Chlopčíková, 1.EM

Ilustrátoři:

Barbora Dostálová, 3.PL
Kai Pajerů, 1.EM

Obsah

Zprávy z AHOLu:

Redaktoři vrací úder	2
Rozhovor s výhercem Halloweenké soutěže o nejlepší masku	3

Sport, umění a kultura:

Pohroma na kočičím dvoře	4
Divadelní představení z gauče?	5
"Říká se o mně, že jsem multifunkční." - Jakub Jančík a rally	6
Člověk dělá to, co umí, aby zachránil to, co miluje. -A. G. Howardová	8
Tutoriál na manga - Sangwoo	9

Humor a zábava:

Podzimní kuchtěníčko	12
Tónování očí	13
Jak překonat nudu v karanténě	14
Poznej učitele	15
Improve your English!	17

Redaktoři vrací úder

Naskenuj

Nebo napiš
casopismucin@post.cz

Zdravím všechny studenty střední školy AHOL.

Chtěla bych vás seznámit také s prací redaktorů, kteří se opakovaně podílí na těchto skvělých časopisech.

Ani v téhle těžké době naši redaktoři neotálejí a pracují na dalších článcích pro časopis. Občas není vůbec lehké skloubit osobní čas, práci na nějakém z článků, distanční výuku a samostudium. Oni se však snaží pro vše z toho, někdy píšou i přes noc. Každý z těchto super lidí má jiné zájmy, ale jedno je určitě spojuje, to je práce a láska pro psaní těchto článků.

Co nás baví?

Adéla Szperolová – Baví ji poslouchat hudbu a číst.

Barbora Dostálová – Barča ráda čte a zpívá.

Bejinka Neuhübllová – Miluje cvičení ve fitku a procházky, či výšlapy do hor a přírody.

Emma Mikolášková – Ema velice ráda čte, zpívá, hraje identity a někdy tančí.

Kai Pajerů – Kai má neobvyklé zájmy, zajímá ho filozofie, psychologie a Witchcraft, také hraje na ukulele a klavír, rád kreslí a čte.

Klára Koryčanová – Baví mě lukostřelba, turistika, práce s dětmi a proto pomáhám v dětském oddíle, taky dělám závodně atletiku

a ve volném čase jsem ráda s kamarády.

Natalie Radošovská – Má ráda hudbu, hraje na různé hudební nástroje, zpívá, maluje, vaří a také cestuje.

Natálie Chlopčíková – Natka píše naše články s recepty, tudíž ráda vaří, jezdí na kole a ráda se líčí.

Sabina Oleksjuková – Sabča často tráví čas s kamarády, ale mimo jiné taky ráda nakupuje a cestuje.

Budeme samozřejmě také moc rádi, když nám napíšete nějakou odezvu, vlastní zájmy a koníčky nebo jen napíšete námět pro další tvorbu. Téma, či témata, která by vás zkrátka bavila číst.

Klára Koryčanová

Rozhovor s výhercem Halloweenské soutěže o nejlepší masku

Redaktor: Proč ses připojila do soutěže, co tě k tomu vedlo?

Student: Připojila jsem se do soutěže, protože mě baví si hrát s makeupem a nebojím se nových výzev. Zkrátka jsem si řekla, že to vyzkouším, namaluji se a buď to klapne, nebo ne.

R: Inspirovala ses něčím/někým při výtvaru masky?

S: Ano, inspirovala jsem se mnoha videí na YouTube a přišlo mi jako dobrý nápad se namalovat za klauna z filmu IT.

R: Byla jsi překvapená z výhry nebo jsi to čekala?

S: Fuha, byla jsem velmi překvapená a absolutně jsem to nečekala. Když jsem viděla, co poslaly kamarádky, věřila jsem v to, že to vyhraje některá z nich a výhru jsem jim od srdce přála. Snažila jsem se

do toho vložit všechno, aby to bylo nejlepší. Byla jsem opravdu překvapená, že jsem to zrovna vyhrála já

R: Jak jsi byla spokojená s výhrou a cenou?

S: Naprosto mě to dojalo, že jsem mohla vyhrát Xiaomi náramek, o kterém jsem vždy snila. Splnilo se mi díky AHOLu takové malé přání a já jsem celému organizačnímu teamu neskutečně vděčná. Jsem naprosto spokojená s výhrou i cenou.

R: Čím si myslíš, že tvá maska zaujala?

S: Myslím si, že má maska zaujala hlavně tím, že je to velmi neobvyklé, a ne každého by napadlo se namalovat za Pennywise. Snažila jsem se být originální, a tak nějak se namalovat po svém.

R: Měla by škola pořádat více podobných soutěží, popřípadě napadá tě nějaká podobná soutěž?

S: Určitě ano. Dostala jsem velkou motivaci dál pokračovat v hraní si s různými stíny, malovátky a rozhodně s tím nechci přestat.

Za mě by bylo fajn pořádat víc takových soutěží, aby se mohli zapojit všichni studenti – je to dobrá motivace a posune to výherce o krok napřed.

Hm, chtělo by to soutěž, aby se mohli zapojit všichni studenti v tom, co je baví a v čem jsou dobří. V tom jsou přece nejlepší.

R: Je něco, co bys nám chtěla ještě říct?

S: Chtěla bych celému organizačnímu teamu ještě jednou moc poděkovat, jsem velmi nadšená z výhry a budu se těšit na další soutěže.

Děkuji za rozhovor výherkyni Halloweenské soutěže Natálii Chlopčíkové z ročníku 1EMS.

Beata Neuhublová

Pohroma na kočičím dvoře

Už je to pár týdnů, co jsem viděla nějaký film. Po pravdě jsem si myslela, že mě chuť na filmy přešla. No znáte to, distanční výuka je pro nudu to nejhorší. Člověk má najednou více času a vše, co by zvládl za několik měsíců, má hotové do týdne. Hledání toho pravého filmu, který by mě nezačal nudit už po prvních deseti minutách, byla bolest. Naštěstí jsem při zkoumání Netflixu objevila mou nejoblíbenější pohádku z počátků mého života. Proto jsem se rozhodla, že se s ní s vámi podělím!

Království koček je dalším animovaným filmem z japonského studia Ghibli, které má na svědomí pohádky jako Můj soused Totoro, Zámek v oblacích anebo Cesta do fantazie. Film byl vytvořen na motivy mangy od Aoi Hiiragi. Do světa poprvé zavítal v roce 2002.

Haru se může na první pohled zdát jako obyčejná středoškolačka. Sem tam zaspí, ztrapní se před celou třídou a zasnoubí se s kočičím princem. Jak se to stalo? Jednoho krásného dne šla Haru se svou nejlepší přítelkyní Hiromi domů ze školy, jako každý jiný den. Dívky po cestě potkaly záhadnou kočku s dárkem v ústech. Nejdříve to nechaly plavat, ale když se ta kočka vydala na silnici, semafor

Království koček

přeblikly na zelenou a najednou se ocitla v obrovském nebezpečí. Haru to nemohla nechat jen tak a kočku zachránila. Než k nim Hiromi přiběhla, kocour se oprášíl a své spasitelce poděkoval. Tu samou noc se ulicí, v kteréž Haru bydlela, prošel zvláštní kočičí průvod. Když se šla naše hrdinka podívat, co se to vlastně děje, zjistila tu nejzvláštnější zprávu. Samotný kočičí král jí nabídl sňatek se svým synem. Haru nic nechápala, a tak nechala sňatek sňatkem a vrátila se do říše snů. Druhý den se vydala jako obvykle do školy. A od té doby se začaly dít velmi zvláštní věci, které nenechaly dívku chvíli v klidu. Aby toho nebylo málo, vzala za Hiromi uklízeckou službu, při které jí zvláštní hlas poradil, aby našla obchodní kočkokancelář. Jakmile se na dané místo po únavném hledání dostala, seznámila se s

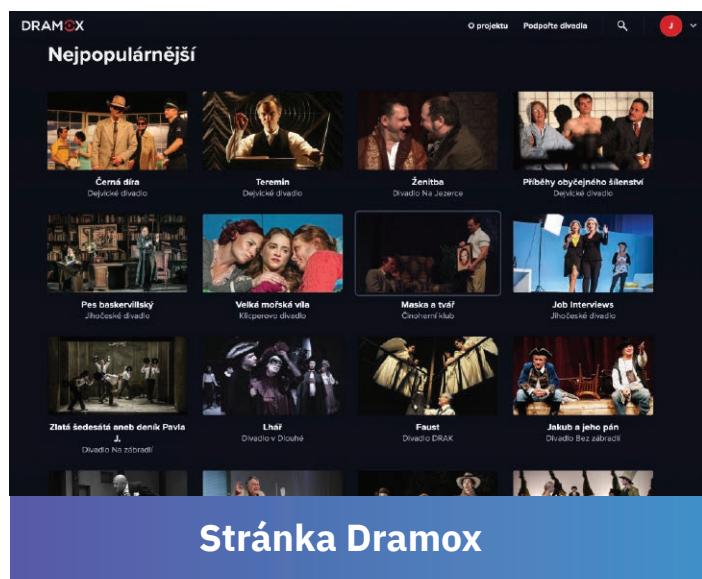
tlustým kocourem Mutou, havranem Totem a elegantním Baronem. To by ale nebylo správné vyprávění, aby se tam něco nepokazilo.

Co se vlastně stalo? A kdo byl ten záhadný hlas, který oslovil Haru? Odpovědi na tuto otázku naleznete po shlédnutí tohoto krásného příběhu. Rozhodně tento film vřele doporučuji jak pro krácení dlouhých hodin s rodinou, tak o samotě. Je krásně zpracován a to, že ubíhá velmi rychle, asi nemusím ani zmiňovat.

Ema Mikolášová

Divadelní představení z gauče?

Zdravím naše čtenáře, bohužel se nám situace stále nezlepšila, proto vám místo tipů na hromadné akce doporučím něco jiného, co umožňuje aktuální stav.

Nevíš co podniknout? Chybí ti divadlo nebo divadelní představení? Tak pro tebe mám řešení. Divadla zařídila možnost shlédnout online jakékoliv představení, které si usmyslíš. První týden předplatného máš zdarma, což je velmi výhodné. Tuto možnost umožňuje internetová stránka s názvem DRAMOX. Každý měsíc můžete najít spoustu nových představení a poznat nepřeberné množství kulturních zážitků. Hlavní myšlenkou tohoto projektu je zvýšit návštěvnost divadel a podpořit herce v jejich další práci. Určitě tuto stránku navštivte, v rozmanité nabídce žánrů si vybere každý.

Sabina Oleksjuková

DRAMOX

https://www.dramox.cz/cs/?gclid=EAIaIQobChMI2fCfl6CF7QIVA_hRCh3JBgwKEAAYASAAEgJf7fD_BwE

"Říká se o mně, že jsem multifunkční." - Jakub Jančík a rally

Redaktor: Jakému sportu se věnuješ?

Student: Věnuji se automobilovým závodům.

R: Proč zrovna tento sport?

S: Je to více méně rodinná tradice a už od mala jsem se pohyboval okolo aut, jedná se o čistě srdcovou záležitost.

R: Má tento sport více disciplín, pokud ano, jaké a co přesně jezdíš ty?

S: Motorsport má velice širokou škálu disciplín, začínaje u extrémních závodů přes pouště až po

formulové závody. Jezdí se například v centru Monaka.

Disciplína, které se věnuji já se nazývá rally, tratě mají podobu uzavřených běžných komunikací (většinou úzké, rozbité okružkové cesty) a závodí se v továrně vyráběných autech dělaných přímo na rally.

R: Jak ses k tomuto sportu dostal, co tě k tomu dovedlo?

S: Jak jsem již zmiňoval, jedná se o takovou rodinnou tradici, u aut jsem vyrůstal, a tak nějak automaticky se to všechno seběhlo.

R: Od kolika let děláš tento sport?

S: Řídit jsem se naučil v 7 letech. Profesionálně se však závodům věnuji od 14 let.

R: Můžeš nám zmínit nějaké tvé úspěchy?

S: Můj největší úspěch je celková výhra ve skupině „pohár mládeže“, který se zařazuje pod mistrovství České republiky. Stal jsem se tak mistrem “juniorů” v ČR.

R: Předáš nám nějaký tvůj zážitek z tohoto adrenalinového sportu, na který třeba rád vzpomínáš?

S: Každý kilometr je zážitek, na který se těžko zapomíná. Obecně si nejraději vzpomínám právě na přejetí cílové roviny, kdy všech ten adrenalin a napětí zmizí a vy si v hlavě promítáte každou zatáčku.

R: Podporuje tě v tomto sportu někdo?

S: Bez podpory, stejně jako u jiných vrcholových sportů, by to nešlo. Největší podpora je samozřejmě ze strany rodiny, přítelkyně, fanoušků a v podstatě všech, kteří se na mé “cestě” podílejí.

R: Je tento sport časově či finančně náročný?

S: Pokud se chce člověk něčemu věnovat profesionálně, zabere to jak čas, tak peníze. Nemám náročný program, ale bez přípravy bych to nedokázal. Někteří lidé si myslí, že jenom sedíme a točíme volantem. Opak je pravdou, před sezonou se musí strávit spousta času fyzickým i psychickým tréninkem, v posilovně, na simulátoru a podobně.

R: Věnuješ se ještě něčemu jinému ve svém volném čase, pokud ano, tak čemu?

S: Říká se o mně, že jsem multifunkční (*smích*) , posledních 6 měsíců se naplno věnuji barberingu, do kterého teď vkládám skoro veškerý svůj čas, když je teď od závodů pauza. Taký se věnuji videotvorbě a sem tam stavím už zmiňované závodní simulátory.

Děkuji za rozhovor studentovi druhého ročníku Veřejné správy Jakobovi Jančíkovi.

Doufám, že stejně jako já jste se i vy dozvěděli něco nového o motorsportu, a také jste se přiblížili našemu studentovi, který tento fantastický sport vykonává.

Beata Neuhublová

Člověk dělá to, co umí, aby zachránil to, co miluje. -A. G. Howardová

Krverůž, tedy kniha spisovatelky Anity Grace Howardové, je další dílo, které by ve vaší knihovničce nemělo chybět. Láska této spisovatelky ke gotickému stylu se odráží i v jejích dílech, která sice jsou lehce ponurá, ale zato velmi čtivá a se zajímavým námětem.

Kniha *Krverůž* je strhující příběh, ve kterém se mísí historie se současností. Hlavní hrdinka Rune je nadaná budoucí operní pěvkyně, která (po nešťastné nehodě) nastupuje na novou školu, kde ji čeká spousta tajemství. Příběh je zase něco jiného, než na co jsme ve světě fantasy zvyklí. V knize hraje velkou roli dávný a tajemný příběh o Fantomovi Opery.

Díky osobitému stylu psaní autorky A. G. Howardové můžeme spolu s hlavní hrdinkou prožívat všechny snahy o začlenění do (ne tak běžného) školního prostředí, její luštění mnohých záhad, ale také pocítíme sílu lásky a obětování se právě v její prospěch.

Kniha je podle mě sice místy ponurá, ale autorka příběh vyvážila dávkou citů a láskyplných slov i gest. Každá romantická duše si tento příběh prostě musí přečíst. A i když konec možná nebude podle vašich představ, celek jako takový opravdu stojí za to.

Ema Mikolášová

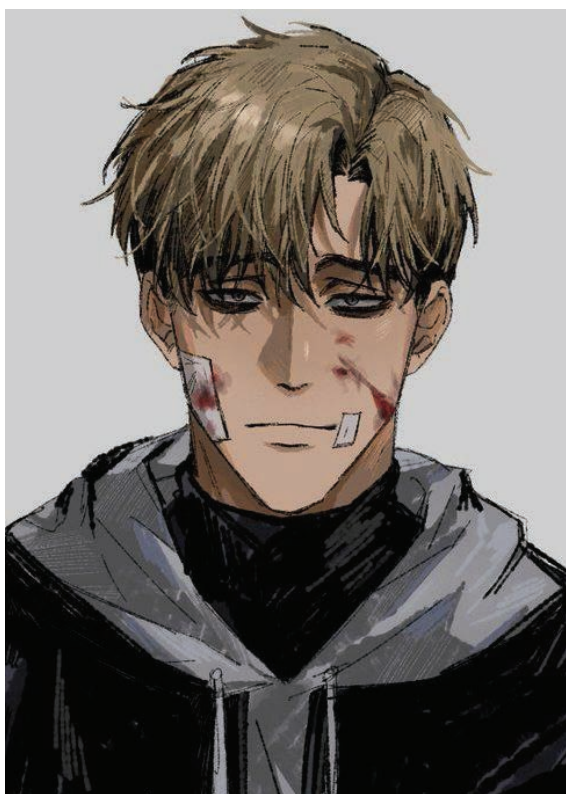
Kniha Krverůž

Tutoriál na Manga - Sangwoo

Zdravím všechny, kteří milují (i ty, kteří nemilují) anime, manga, kreslení a další věci v tomto oboru. Moje jméno je Kai, a na tento měsíc jsem si pro vás připravil tutoriál na manga.

Jelikož mým prozatímním oblíbencem všech mang se stal Sangwoo, kterého jistě všichni „weebs“ znají, rozhodl jsem se udělat tutoriál právě na něj.

Nebudu to dále protahovat, vezměte si do ruky tužku (pro mě je ideální dvojka), gumu, popřípadě strouhátko, a pusťme se do toho!

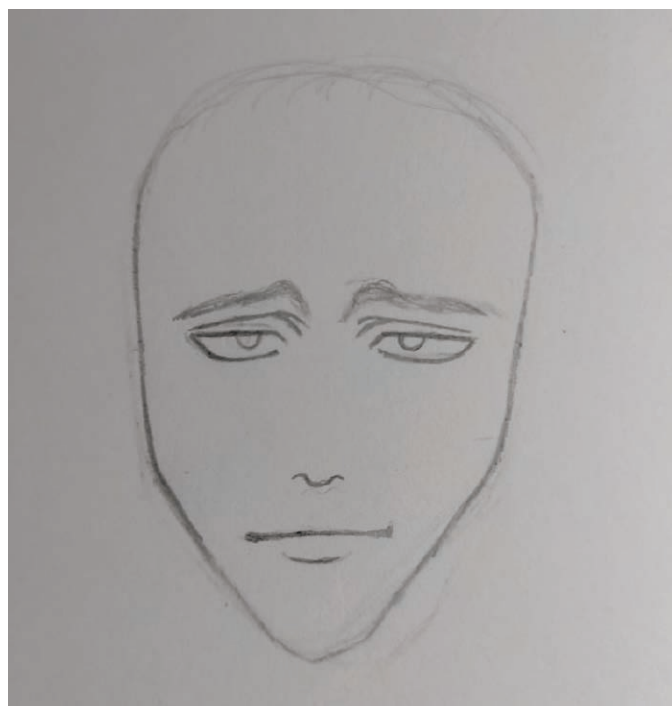
Já si vždy první najdu nějakou předlohu na Pinterestu, podle které můžu začít kreslit, popřípadě se inspirovat. Tentokrát jsem si vybral tento obrázek:

Začínám vždy s náčrtem tvaru hlavy. Na náčrty používejte co nejjemnější tahy, abyste to potom mohli vygumovat (ale taky to musíte aspoň trošku vidět, ne že se sotva budete dotýkat papíru (haha)).

A teď začíná ta nejhorší část - oči. Přesněji začínám obočím a poté kreslím oči tak dlouho, dokud nejsou aspoň trochu symetrické. Umělci pochopí.

Dále pokračuji kresbou nosu a úst.

Na řadu přicházejí uši.

A teď se konečně pustíme do mojí nejoblíbenější části - vlasů. První vám nakreslím jen obrys a poté i další detaily. I když já obvykle dělám už rovnou celé vlasy i s detaily a stínováním.

Vlasy s detaily.

Už se pomalu blížíme do cíle! Teď přichází na řadu tělo. Můžete si na Pinterestu, nebo na jiné aplikaci najít nějaké ukázky oblečení a Sangwooovi „obléct“ svůj nalezený outfit, jenže já tentokrát nakreslím ten samý, který má na originálním obrázku, protože se mi líbí. Tělo samozřejmě kreslíme od krku dolů.

Voila, a stojí před námi zubožený Sangwoo.

Doufám, že vám můj tutoriál aspoň trošku pomohl, a jestli ne, tak jste se aspoň mohli podívat, jak postupuji při kreslení. Ty začátky jsou holt vždy těžké a v průběhu kreslení spoustu detailů upravuji pořád dokola, dokud nejsem spokojený, ale ten konec mi vždy stojí za snahu.

Vašeho Sangwooa mi můžete poslat na můj Instagram [@kaikopajko](#) nebo nás označte ve svém příspěvku [#casopismucin](#).
Přeji silnou vůli a pevné nervy!

Podzimní kuchtěníčko

S probíhajícím podzimem mám pro vás jeden tip na zpestření typického podzimního jídelníčku. Představuji vám vynikající dýňovou polévku, kterou doma opakovaně vařím, je chutná, lahodná, prostě jedinečná. Proto bych se s vámi chtěla podělit o recept.

Vařečky do ručky a jdeme na to!

Natálie Chlopčíková

Připravíme si:

-**Dýni hokkaido – velikost dle vaší chuti (já kupuji tu největší, protože celá rodina dýňovou polévku miluje)**

-**1 cibule**

-**Půl balíčku polévkového koření obsahující bylinky – Petržel, libeček atd.**

-**Čtvrtku másla**

-**Sůl**

-**Dle chuti vegetu**

-**1l mléka**

Postup:

1. V hrnci rozežřejeme máslo, přidáme nakrájenou najemno cibuli, a přidáme na kostky nakrájenou dýni. Osolíme a okořeníme dle chuti. Necháme orestovat cibuli s dýní a zalijeme litrem mléka.

2. Necháme vařit s mlékem alespoň půl hodiny, to už by měla být dýně měkká.

3. Následně rozmixujeme tyčovým mixérem, tím nám vznikne chutná krémová polévka. Můžeme dochutit dle vlastní potřeby.

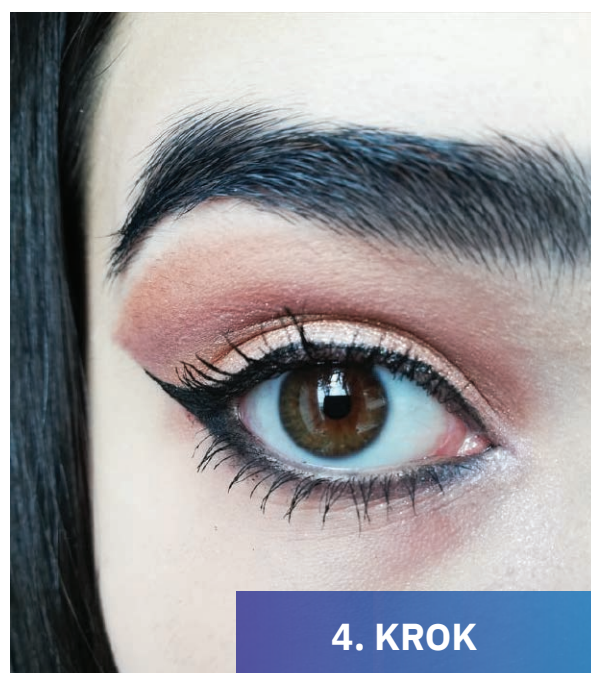
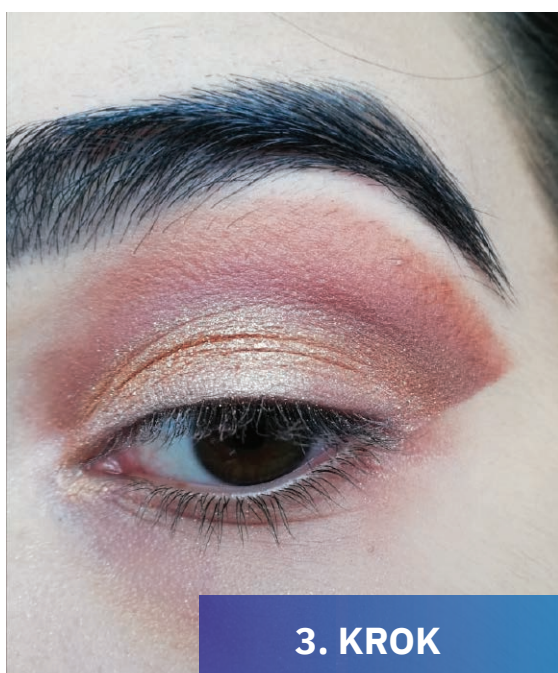
4. Při servírování doporučuji použít slunečnicová semínka, nebo krutonky.

Přeji všem kulinářské úspěchy a dobrou chuť!

Tónování očí

Každý chce vypadat hezky i v tomto náročném období. Proto jsem se rozhodla, že udělám postup na líčení očí. Tyto přiložené fotografie Vám pomůžou k ideálnímu výsledku a zabere to jen pár minut. Tak se pusťte do toho!

Jak překonat nudu v karanténě

Ahoj všichni!

Trápí vás nudné dny doma? Mě třeba jo, a proto jsem se rozhodla pro vás připravit pár tipů jak se můžete zabavit.

První z nich je fitness cvičení. Na YouTube najdete spoustu videí různých profesionálních trenérů, jako například Pamela Reif, Alexis Rein, nebo z českých třeba Fit Sabina. Myslím si, že v karanténě cvičí hodně lidí, a že to dokáže zabavit na velmi dlouhou dobu. Pokud neradi sledujete videa, můžete si stáhnout aplikaci do telefonu či si koupit časopis DIETA, kde najdete spousty rad a cviků.

Jako druhé doporučení mě napadl internetový poskytovatel seriálů a filmů NETFLIX, který určitě všichni znáte, ale najdou se i takoví lidé, jenž neví, o co jde. V podstatě je to stránka, na které najdete spousty různých filmů, seriálů či dokumentů. Zabaví na hodně hodin a věřím, že najdete nějaký ten seriál, který vás vtáhne do děje a oblíbíte si ho na tolik, že budete chtít vidět další a další díly. Navíc můžete pocvičit angličtinu nebo i jiný cizí jazyk. Doporučím zde pár z nich, které bavily mě (Sexuální výchova, The end of the fuc**** world, Stranger things, David Attenborough: Život na naší planetě..). Prvních 30 dní máte zdarma, poté se platí každý měsíc 149,-.

Jako třetí tip bych doporučila nějakou stolní společenskou hru, kterou si můžete zahrát s celou rodinou a zažít přitom kupu zábavy. U nás doma teď frčí například Tvoje tvář má známý hlas, která je inspirována stejnojmenným televizním pořadem, nebo hra Párty Alias, ve které plníte různé úkoly. Společenských her existuje spousta a každý si určitě najde tu svoji. Hru si můžete objednat na internetu.

Poslední podnět je výlet do přírody, například na Lysou nebo Pustevny. Můžete vyrazit například s kamarády nebo s rodinou, ale hlavně **NEZAPOMEŇTE ROUŠKY S SEBOU!**

Sabina Oleksjuková

Poznej učitele

Minulým vyzpovídaným pedagogem byla.... paní učitelka Jana Alžběta Mikulíková.

A tentokrát si posvítíme na učitele (tedy spíše učitelku), která je na naší škole sice jako pedagog nová, ale chodila zde jako žákyně. Nevěříte? Tak se sami přesvědčte.

Redaktor: Dobrý den. Chtěla bych se jménem čtenářů našeho časopisu zeptat na první otázku, a to - máte teď během koronaviru nějaký volný čas? Pokud ano, co s ním děláte?

Pedagog: Během koronaviru je času celkem hodně, co se týká práce, tak té je taky hodně, ale myslím si že se to dá zorganizovat. Takže já se snažím mít vždy dopoledne volno a to odpoledne věnuji svým psům.

Red: Takže máte domácí mazlíčky? Máte ještě nějaké zvířata kromě psů?

Ped: Mám ještě kočku, tedy kocoura, který se jmenuje Kocour. On je taková osobnost, spíš on má nás než my jeho. Takže je to takový pán domu. A ještě mám teda koně, ale toho mám v Jeseníku, takže tam většinou trávím víkend, jízdu na koni.

Red: Páni. Mohu znát jména všech Vašich domácích mazlíčků?

Ped: Tak psi jsou Alfred a Hitchcock, kocour je Kocour a kůň je Nero.

Red: Takže předpokládám, že máte rádi Hitchcocka?

Ped: (smích) Ano, moc.

Red: Jak vycházíte se svými kolegy a jaký je to pro Vás pocit, být mezi nimi?

Ped: Já jsem zažila jenom pár svých kolegů, v roli učitele, kteří učili mě, a tam jsem si na to musela docela zvykat. Je to nezvyk, být na stejné úrovni jako oni. Ale jinak většina pedagogického sboru je mě neznámá, to znamená, buď tam nastoupili až po tom, co já jsem odešla, nebo jsem s nimi vůbec nepřišla do styku. Ale jako kolektiv... já se tam teda cítím dobře. Je pravda, že jsme spolu strávili zatím docela krátký čas, ale já se tam cítím moc dobře.

Red: To je dobře. Jestli se mohu zeptat... Jaké pedagogy jste zažila i Vy za svých školních let a kteří tam stále jsou?

Ped: No tak takový pevný bod je paní Suková, která byla mou třídní učitelkou, takže s ní jsem ty čtyři roky zažívala opravdu intenzivně. A ještě si teda pamatuji paní Oxanu Obukhhovou, která mě měla na ruštinu. Samozřejmě pana Vlastíka Mrázka, do IT, ten tam je snad odjakživa. A ještě paní Kašov-

skou, která mě měla na matematiku. A paní Čaldariovou, která nás učila v prvním ročníku ekonomiku. A samozřejmě paní ředitelka, ale ta nás bohužel nic neučila.

Red: Změnilo se toho na Aholu hodně od Vaší poslední návštěvy?

Ped: Hmm... Podle mě je tam daleko více lidí a více oborů. Více lidí jak v řadách studentů, tak v řadách pedagogického sboru. Aspoň já mám ten pocit. Ale že by se tam něco změnilo nějak radikálně,... to si nemyslím.

Red: Co na Aholu učíte a jak jste si ty předměty vlastně vybrala?

Ped: Takže já na škole učím češtinu a ruštinu. Češtinu, to se teda přiznám, jsem si vybrala, protože mě právě paní Suková k tomu docela nadchla. To ona byla tou mojí hlavní inspirací k tomu, abych si zvolila tento obor na vysoké škole a abych ho šla studovat dál. A kromě toho taky hodně ráda čtu a chodím do divadla, takže toto je v podstatě takové moje spojení příjemného s užitečným, šla jsem vlastně studovat svůj koníček. A ruský jazyk.... S ním jsem začala na střední škole a docela mě začal bavit. A tehdy ještě paní Nastálková mi řekla proč ne, ať to zkusím. Zkusila jsem to, dostala jsem se na vysokou školu a od té doby je vlastně ruština mojí součástí. Byla jsem i v Moskvě, v rámci vysokoškolského studia,

takže toho určitě nelituji. Takže podtrženo sečteno, ta inspirace ke mě přišla právě na Aholu.

Red: Páni, tak to je úžasné. Jaké jste z těch dvou předmětů měla na střední škole známky?

Ped: Tak to byly samé jedničky (smích). Ne, tak na vysvědčení se mi vždycky ta jednička podařila. Ale pamatuji si, že vždycky diktát po prázdninách to bylo s těžkými za čtyři, nebo za pět. Takže ani já nejsem dokonalá (smích).

Red: Můžu se zeptat, jaký obor jste na Aholu vlastně studovala?

Ped: Studovala jsem pedagogické lyceum. A vybrala jsem si to proto, že jsem hledala něco, co by bylo podobné gymplu, nebo na podobné úrovni. Ale aby tam nebyla matika a fyzika a takové ty věci, které mě děsí.

Red: Tak ten pocit znám....Tak přejdeme k trošku odlehčenějšímu tématu....Jakou posloucháte hudbu?

Ped: Hudbu? Tak já vyloženě nemám nějaký vyměřený styl nebo žánr, poslouchám vše co se mi líbí. Ale abych jmenovala nějakého interpreta, tak miluji Tomáše Kluse. A to jak jeho osobnost, tak jeho i jeho tvorbu. Takže mě to asi nejvíce táhne k těm písničkářům, k tomu, dalo by se říct, folku. Ale mám ráda i rockové písničky. Myslím si, že ten Tomáš Klus je takový vypovídající interpret, má široký záběr.

Red: Dobře. A třeba vaše oblíbená písnička od něj?

Ped: Tak to bych řekla že z toho úplně nejnovějšího alba a to je písnička Víla.

Red: Máte nějaké sourozence?

Ped: Ano, mám staršího bratra.

Red: Kam by jste se chtěla někdy podívat? Kdybyste měla možnost.

Ped: Mě to táhne na sever, to znamená Švédsko, Norsko, Finsko. To je můj sen, kde bych se chtěla podívat. Chtěla jsem se tam vlastně podívat už na jaře v roce 2020, ale víme, že tady prostě přišla taková katastrofa, která nám to neumožnila. Ale já jsem teda spíš do těch zimních krajín, to léto a teplo moc nemusím.

Red: Poslední otázka, jaké jste znamení zvěrokruhu? A věříte na to?

Ped: Když se mi to hodí, tak na to věřím (smích). Ale jinak nevím, jestli existuje pouze dvanáct druhů lidí. To si myslím, že je docela omezená myšlenka. Nicméně já jsem v srpnu, takže jsem lev.

Red: A myslíte si, že to znamení Vás vystihuje?

Ped: Myslím si, že ty horoskopy jsou napsány tak, že se v tom najde každý. Ale asi ano, mám spíš takové extrovertní sklony a jsem spíš taková panovačnější, takže já se v tom znamení i ráda vidím. Lichotí mi, že jsem lev.

Red: Dobře, moc děkuji za Váš čas.

Ped: Není za co, na shledanou.

Red: Na shledanou.

Adéla Szperolová

Jestli víš,
o koho se
jedná, tak:

Naskenuj

Nebo napiš

casopismucin@post.cz

Improve your English

This world is full of different kinds of animals and creatures. No one really knows the exact number of the animals running around this planet, but we can be sure about one thing. There's a lot of them. Horses, cats, dogs, tarantulas, birds... yes, everybody is aware of their existence. But what about the other ones? Aye - aye, coatimundi or dragon slug? It doesn't sound familiar, does it? Then let's take a look at some of the most interesting animals that have ever existed!

Mammals

Aye-aye

If you messed up your sleeping schedule, you might recognize yourself in Aye-aye, since some of them look like they haven't slept in days. These primates are nocturnal, which means that they are mostly active at night. With their tails they can be up to 60 cm long and their lifespan is about 20 years in wild. Aye-ayes are also omnivores (they are able to eat plants as well as other animals). You can find these in Madagascar.

Coatimundi

Coatis can be also known as South American raccoons. They are diurnal, which means that they are active at day time. Their lifespan is around 18 years and can be around 30 cm long. Just like Aye-ayes, Coatis are omnivores. They can be found in South America, as you might know already.

Tasmanian tiger

Although Tasmanian tigers were pronounced in the last century, some people think that they might be still alive. They could be found in Tasmania (Australian state). You could also call them Tasmanian wolves due to their canid-like (dog-like) appearance. Tasmanian tigers were up to 130 cm long without their tail (which could be up to 65 cm long!) and could weight around 20 -30 kg.

Who lives under the water?

Glaucus atlanticus

These cute slugs are also known as blue angels, dragon slugs, blue dragons and many more nicknames! Just by looking at them, you might already know why they are called blue dragons. They are usually 5 cm long. Blue angels are able to eat the Portuguese man o' war, which is venomous and could kill a person holding it.

Red-lipped batfish

Red-lipped batfish might look like an angry old lady with some bad make-up, but these fish have naturally red lips. To this day, scientists aren't really sure why, but some say that it is to attract males. They have „legs“ that help them walk on the seafloor. Red-lipped batfish are about 40 cm long.

Grimoteuthis

These cute octopuses are also known as the Dumbo octopuses. Do you know why? Of course! They resemble Disney's elephant Dumbo. Their lifespan is from 3-5 years and they live in cold depths of oceans. They are about 20 cm long.

Moths, moths, moths...

Venezuelan Poodle Moth

These huge and cute moths were discovered in 2009, somewhere in Venezuela. They have poodle in their name, because they are covered in white hair and resemble the dog. They are about 2,5 cm long. Just like any other moth, Venezuelan Poodle Moths are also attracted to various light sources.

Hummingbird Hawk-Moth

With their size of hummingbird, Hummingbird Hawk-Moths are pretty big (but not as big as the next moth!). Just like the bird, they feed on flowers in the exact same way. Not only can they be found in different places across this earth, you can also see them in our country! Each of their wings is around 2,5 cm long.

Attacus atlas

The wingspan of the Atlas moth is around 25 cm. You can find them in Asian forests. Unfortunately, their lifespan is much shorter than their wings. They only live up to 2 weeks.

EMA MIKOLÁŠOVÁ